

«Näen end emana, kellega elu on kui seiklus.»

«Uue elu kandmine ja ilmale toomine on püha. Emadus on au. Elus pole midagi tähtsamat vastutusest oma lapse ees,» lausub kultuuriprodutsent Charlene Rennit, kes üllatas sügisesel moenädalal avalikkust moelaval rasedana sammudes.



SUUR VASTUTUS: Charlene teab, et elus pole midagi tähtsamat vastutusest oma lapse ees, teda ise kasvatada.

Seitsmendat kuud lapseootel Charlene'i (36) jaoks on lõpev aasta olnud imeline, sest poole sellest ajast on temas tuksunud kaks südant. Tema ja tippärimees Jaan Pillesaar tervitavad oma poega juba algava aasta veebruaris.

Charlene, läheme ajas tagasi. Räägi põgusalt, mis toimus sinu elus pärast seda, kui su eelmine suhe ameeriklase Bobby Sageriga ootamatult purunes. Kui kaua suhtelein kestis ja kuidas sellega tegelesid?

Mõlemal oli valus sügavalt põimunud elu kokku tõmmata viisil, et ei jääks lahtisi

otsi ja tagasiteed. Istusin kurbuse ja igatsusega, lasin need tunded pärast endast läbilaskmist vabaks. Nagu ka kõik teised emotsioonid. Kui olime koos ühiste kohustustega lõpule saanud, vabanes ruum uuele energiale. Olen veendunud, et mõtteviis muudab palju. Bobbyga sünnitasime mastaapseid kontinente läbinud ja sadu tuhandeid inimesi mõjutanud kultuuriprojekte. Suhtest Jaaniga sünnib maailma poisslaps – puhta lehena, piiramatute võimalustega, kelle mõju me ei oska veel ette näha. Armastuse jõud on igal juhul hoomamatu.

Millal tundsid pärast eelmist lahkuminekut, et oled taas sina ise? Mis andis raskel perioodil jõudu tulevikku vaadata?

Elu ise, milles on nii palju avastamist ja elamisväärsust. «Tee seda, mis paneb sind tundma kõige elusamalt,» on minu õnne valem. Olen mina ise, kui tunnen end vabana – see on ka armastades oluline. Mul ei olnud vaja end taas leida, küll aga igatsesin oma aega ja ruumi. Olin unustanud, mis tegi mind lapsena õnnelikuks, mul oli vaja lõpetada enda tõestamine ja saavutamise. Oli tarvis pidurdada, hingata, olla.

Alati annab jõudu tänulikkus ja teadmine, et kõik on möödunud. Mõistmine, et õnn pole sõltuv teguritest väljaspool meie kontrolli. Mul on suur elujanu, minus on rõõm. Mulle meeldib vara ärgata, olla uue päeva ootuses, luua

olemasolevate võimalustega parim. See on loomine kõige suuremas võtmes. Ja muidugi, mida aeg edasi, seda enam mõistan, et suurim kohustus nii enda kui ka teiste ees on hoida oma tervist.

Kui kiiresti taastasid oma usu armastusse?

Ma pole usku armastusse kunagi kaotanud. Armastus on elus kõige suurem edasiivi jõud. Minu süda on lahti murtud, see on ilus koht, kus olla.

Kuidas said tuttavaks tulevase lapse isaga?

Jaan võttis minuga ühendust, algas poole aasta pikkune dialoog. Olin kedagi uut oma ellu lastes ettevaatlik. Ta nägi järjekindlalt vaeva, saatis igal teisipäeval lilli erinevasse džunglisse, kus Indoneesia avastamisretkel viibisin.

Kui mu enesearmastus ning -usaldus, mis on terve suhte alustalad, olid oma jõuvarud täiendanud, kohtusime. Edasine on elu loomulik kulg. Mulle meeldis, et tegemist on eestlasega. Keegi, kes on minu enda kultuuriruumist. Võimalik, et juba siis oli määratud, et meie peatselt ilmavalgust nägev poeg valib just meid oma lapsevanemateks ja see meid kokku tõi.

Mida tulevase lapse isas hindad, kuidas teineteist täiendate?

Meie mõlema taust, nii Jaani majanduslaste teadmiste ja ettevõtlikkuse kui ka minu välissuhete ja kultuurialase kogemuste pagasi näol, on tugev kombinatsioon andmaks meie pojale edasi võimalikult laia silmaringi ja teadmisi. Jaani kirgedest näen toredate ühistegevustena mägedes matkamist ja kitarrimängu.

Kui kaua olite koos olnud, kui said teada, et oled lapseootel? Milliseid emotsioone see tekitas?

Armastusebeebi ei tulnud üllatusena, saime kinnituse tema olemasolust juba raseduse neljandal nädalal. Selleks ajaks olime koos elanud kaheksa kuud. Olime armunud, selja taha jäi ka mõni suur tüli ja just koju naasnud ühiselt reisilt – see oli meie suhte ilusaim aeg. Jagasin uudist, kui olime teel Hortesesse (aianduskeskusesse – toim), kust tulime koju auto lilli täis. Hakkasime päevapealt

rõhku pöörama sellele, et rasedus kulgeks turvaliselt. Tundsin, et olen emaduseks valmis, ilma ärevuse ja hirmudeta.

Kuidas möödusid sinu ootuse esimene ja teine trimester. Kuidas see sind inimesena muutis?

Esimene trimester möödus rahulikult meie Eesti kodus ja kuus nädalat Itaalias reisides. Seal ühinesid meiega Jaani pere eelmisest kooselust ja hiljem ka äripartnerid oma pisiperega. Võtsime vastu õnnitlusi, hoidsime minu ja lapse tervist. Hommikusi iiveldusi ei olnud, vajasin palju und ja lähedust, et keegi mind hoiaks. Teine trimester tõi muutusi elukorralduses ja taipamise, et kõige olulisem on lapse heaolu – kui elu selle ümber vajab korrekture, tuleb need teha.

Olen mõistnud, et lapse ootamise aeg on naise jaoks kõige haavatavam. Tunnen, et olen kordades tugevam, aga mu jõud on hell. Kohati tundub üleloomulikuna, kui palju on võimalik armastada ja kui võimas on ürgne kaitsja roll. Side, millest ei murra läbi miski, seda toetab vankumatu sisemise jõu ja rahu tasakaal.

Oled viimased kuu aega olnud Abu Dhabis, kus on sinu nii-öelda teine kodu. Miks oli oluline rasedana sinna naasta?

Pean oluliseks, keda ja mida kõhubeebi tunnetab, et tähendusrikkad sidemed loodaks juba praegu. 15 aasta jooksul



OOTAB ARMASTUSEGA: «Uue elu kandmine ja ilmale toomine on püha,» kinnitab Charlene. Ta ootab oma veebruaris sündivat poega suure armastusega.

on mul Abu Dhabis kujunenud oma elu, lähedased ja sõbrad, mu poja ristivanemad on siin.

Soovin, et mu poeg oleks oodatud ja aktsepteeritud kõikjal, et teda ümbritseksid kindlad inimesed ja kohad. Loomulikult soovin pojale jagada kõiki rikkusi, mida elu jooksul läbi raske töö saavutanud ja kogenud olen. Ma ei räägi materiaalsest rikkusest, vaid oskusest adapteeruda, olla kultuurne ja tolerantne, jagada ja hoolida, et ta leiaks inspiratsiooni kohalikust lahkusest ja tähelepanust ligimiste vastu.

Kuidas suhtutakse Araabia Ühendemiraatides lapseootel naisesse?

Mulle tundub, et Eesti ühiskonnas on naine vähe väärtustatud ja liiga vähe esile tõstetud. Araabia Ühendemiraatides on naine ema, ühiskonna alustala ja austatud igal sammul. Lapse saamine on suursündmus. Miski pole tähtsam lapseootel naisest ja keskkonna mõjust veel sündimata lapsele.

Südantsoojendavalt uuritakse igal sammul, kuidas on lapse ja ema enesetunne, kas oleme hoitud. Pannakse käed kõhule, et kõhubeebiga suhelda, sest inimkontakt on oluline.

Kuidas on emadusega seotud teemad sind puudutanud?

Viimase aasta jooksul Eestis elades olen enda ümber täheldanud palju kurba reaalsust, mida kinnitab ka statistika.

Mind hirmutab väga, kui suur on sõltuvushaiguste ja ärevuse kasv ning noorte ja täiskasvanute vaimne tervis teeb suurt muret. Uuringute järgi on isade aktiivse rolli ja vastutuse põhimõtte omaksvõtt ühiskonnas aeglane, laste arv üksikvanemaga peredes kasvab. Napib inim- ja laste õiguste alast tead- vustatust, oskusi õigustega igapäevases suhtluses arvestada. Juurdunud on lähisuhtevägivald, nii füüsiline, vaimne kui ka majanduslik. Üllatav on veendumuse levik, et panus ühiskonda oma tööd tehes on suurem kui lapsi saades ja kasvatades.

Teeb olemise raskeks, et ka midagi sellist võib meie elus juhtuda. Ma ei tea, kust algab paranemine. Igatahes on oma sisemaailmaga tegelemine pikem protsess ja vastutus lasub igaühel – olla iseenda



POSITIIVSE ELLUSUHTUMISEGA: Charlene'i elus on olulisel kohal nii meditatsioon kui ka tänulikkus.

parim versioon. Jätkusuutliku ja edasi-
viiva ühiskonna alustalaks on terved lap-
sed. Nemad algavad meist – vanematest.

Milline ema sa sooviksid olla?

Üks asi on olla bioloogiline lapsevanem,
teine asi on olla see lapsevanem, kes on
oma laste jaoks alati olemas. Õeldakse, et
suurim edukuse näitaja on, kui su täis-
kasvanud lapsed tahavad sinuga koos
aega veeta. Selle aluseks on stabiilne,
vankumatu suhe turvalise, hoolitseva,
kohal oleva lapsevanemaga, et tagada
lapse psüühika tervislik areng. Lapse
heaolu peaks tulema igal juhul enne lap-
sevanema oma.

Näen end emana, kellega elu on kui
seiklus, täis aarete jahte ja mängulusti,
spontaanseid retki, julgust elada täiel
rinnal, avastamisrõõmu rohke naeru
saatel. Lapsepõlv on hinnaline, seda ei
saa kunagi tagasi – mu eesmärk on, et
mu poeg mäletaks seda sooja tundega, et
uudishimu ja lapsemeelsus ei ununeks.
Tahan olla talle eeskuju, tuua näiteid
enda elust, kuidas võtta vastutust oma
tegude ja reageeringute eest. Kavatsen
kiita pingutuste, mitte saavutuste eest ja
lähtuda sellest kasvatusmeetodist.

Kas ja kuidas oled end mentaalselt uueks rolliks ette valmistanud?

Emadusega harjumine on olnud loomu-
lik, palju ei saagi ette planeerida. Lapsega
on iga päev uus kohanemine, selleks tuleb
olla puhanud ja endaga heas kohas. Aeg-
ajalt tuleb ikka ette halbu päevi, see käib
elu juurde. Et aga kasvaks täisväärtuslik
inimene, on vaja mõista, mida tähendab
laps, tema areng, tema väärtustamine.

Olen läbi töötanud teaduslikke uurin-
guid arenguetaappidest, nendest lähtudes
on selge, mille nimel kompromisse mitte
teha. Elus on igaks etapiks oma aeg, ema-
dus on pühendumus, see pole aeg, mida
karjääriga jagada. Lapse kujunemisaas-
tad lendavad mööda kiirelt, lapse elukva-
liteet on liiga väärtuslik poolikuks kohal-
oluks. Ma arvan, et elus pole midagi täht-
samat vastutusest oma lapse ees, teda ise
kasvatada.

Kas oled ammu unistanud emaks saamisest?

Ei. Minu jaoks on ka naine, kes ei ole sün-
nitanud, olemuselt emaks loodud. On
palju võimalusi olla olemas, jagada ema-
likku armastust ja hoolt. Mulle läheb
korda laste olukord kõikjal ja toetan
neid, kes on mu teele sattunud.

Olen aidanud kasvatada väga erilist
poissi Abu Dhabis, kellel on küll ema,
aga isa ütles neist lahti juba enne lapse
sündi. Selle tulemusel ei saanud laps
antud süsteemis passi, tal puudus iden-
titeet. Mu lähedane võttis nad ametlikult
oma hoole alla, andsime parima, et lap-
sele ja ta emale täisväärtuslik elu luua.
Järgmisel aastal saab Abdullah 18, tal on
pass, stabiilne kasvukeskkond, ta läheb
Londonisse ülikooli ning on tänaseks üks
mu parimaid sõpru. Loodan, et seda saab

ta olema ka mu pojale. Nende esmakoh-
tumine kõhubeebiga on olnud mu ootuse
aja üks ilusamaid hetki.

Mida tundsid, kui kõhubeebiga mööda catwalk'i kõndisid?

Tundsin suurt uhkust ja enesekindlust.
Toetus saalist ja vastukaja meediast meie
ootuse uudisele oli fantastiline, väga
julgustav.

Sa oled kosmopoliit, maailmarändur. Kas soovid ka beebiga palju reisida?

Reisimine on üks aktiivsemaid õppimise
vorme, et avardada kujutlusvõimet, et
luua uusi seoseid ideede ja kogemuste
vahel. Soovin, et meie pojalt tekiks kergelt
side inimestega kõikjal, et elu ei mööduks
vaid ühes ideoloogilises, füüsilises või
iseenda loodud mullis. Küsimus on pigem
selles, kuidas luua lapsele maailmas või-
malikult head tingimused.

Mis oli see, mida su ema sulle õpetas, mida sulle eluks kaasa andis?

Emal on emasüda, mis hingab lapsega
samas rütmis ja tunneb temaga sama
valu. Minu ema sai mu verinoorelt, ta
oli just 18 saanud, mina saan pärast poja
sündi 37, ent läbi aegade püsib tasakaalu
võti lihtsates asjades ja ema kohalolekus.
Aitäh, ema!

N L



AKTIIVNE VABATAHTLIK: Charlene tegeleb aktiivselt vabatahtliku tööga lastega
Shanti Leprahilfe's Kathmandus Nepalis ja toetab lapsi Tiibeti Lastekülas Dharamsalas
Indias. Siin piltidel kohtub Abdullah, noormees, keda naine on lähedastega pikka aega
toetanud esimest korda kõhubeebiga, teisel jagab Charlene armastust ühele beebile,
kes kasvab vanemateta.